

Iz Maričinog kuta

S osmijehom

Svi smo različiti. I ja sam, isto, različita. Drukčija sam od vas, isto kao i vi od mene. I od svih ostalih. Isti smo samo po tome što smo različiti. Kužite? Ali tko vas za to pita? U svijetu odraslih uglavnom je sve uređeno i propisano, za svakoga isto. Sve je manje prostora za različitost. Biti svoji, drukčiji od drugih, jedinstveni i neponovljivi – to možete biti doma. Ako imate sreće, naravno, i ako je onaj s kojim spavate dovoljno jedinstven i dovoljno senzibiliziran za neponovljivost da može razumjeti i uvažiti vašu. Zašto biste ga inače izabrali? Ne valjda da vam, recimo, odriče vaše pravo na vlastitu dimenziju?

Kao ponekad meni, moji klinici u vrtiću. Dogodi se ponekad da ne ručam u vrtiću – jer nema mjesta za stolom ili mi hrana ne odgovara. Jednog mi dana to prigovori Ivan, hranomrzac prve klase. Branim se i kažem kako odrasli više ne rastu pa nije ni važno jedem li ili ne, na što mi mali lukavac glatko, tonom predbacivanja, odreže kako odrasli isto rastu, ali u širinu. Što na to reći? U životu su česte situacije u kojima jedni drugima odričemo pravo na različitost a

svoju pri tome držimo Bogom danom. U vrtiću je to vrlo čest slučaj budući da rečena populacija tek stječe uvid u situaciju, doživljavajući pritom svoju različitost kao jedinu vrijednu pažnju.

Arijana, curica moja plaha, ne podnosi otvorena vrata. Ma što radila, odmah će opaziti ako je netko propustio za sobom zatvoriti. Ostavlja aktivnost, zatvara vrata i mirno nastavlja gdje je stala. I sve bi bilo dobro, i sve bi bilo za pet, da u istoj skupini nije i Martin koji ne podnosi zatvorena vrata. Ma što radio, odmah će opaziti ako je netko za sobom zatvorio vrata. Ostavlja aktivnost, otvara vrata i mirno nastavlja gdje je stao. Eto prilike za sukob različitosti. Na vratima! Što ona ima zatvarati vrata kada njemu pašu otvorena!? Zašto on otvara vrata kada njoj trebaju zatvorena!? Intervencija je bila dobro odmjerena i u pravom trenutku. Stiješnjen je bio samo palac. Potpuno je nevažno čiji. Kad nas je zanos otkrivanja misterija vrata odveo na glavni ulaz, Arijana je otkrila da su ta, glavna vrata, uvijek zatvorena, i više od toga. Zaključana! Tako je Martin došao na svoje jer vrata sobe mogu biti i otvorena.

Barem kad je on prisutan. Mir je zaključen. I nije važno je li to zbog projektnog pristupa, prihvaćanja različitosti ili straha za prste. Mi, odgajatelji općenito, nemamo problema s uvažavanjem različitosti. Naš doživljaj osoba u radnom okruženju nikada nije opterećen sebičnim težnjama. Oduvijek se znamo prilagoditi potrebama svakog subjekta u procesu odgojno-obrazovnog rada. Posebno je važna prilagodba na različitosti članova stručnog tima i ravnatelja. Na primjer: ako, recimo, ravnatelj (ravnateljica) s kraja hodnika daje naslutiti potrebu uvida u proces u vašoj skupini, odmah mu (joj), bez ustezanja, pohitajte ususret kako biste ga (nju) upozorili na hitnu potrebu nabave nove radne odjeće jer u ovoj, demonstrirajte, izgledate jedno i demode. Pazite da ne skuži kako se radi o onoj iz prošlog tisućljeća, koju ste vi, odgajatelju svojstveno, odgovorno dobro održavali. Nakon toga će ovaj (ova) zaboraviti na svoju prvotnu potrebicu budući da je najjača potreba svakog ravnatelja (ravnateljice) da udovolji potrebama odgajatelja. Pohitat će učiniti što se može ili bar razmisliti o problemu. Ili, ako je, recimo, član stručnog tima osoba sklona jadanju pri samom ulasku u skupinu, priupitajte je za zdravlje (djece, muža, kumova, susjeda). Požalite se na svoje, ponudite prirodni preparat koji zajamčeno pomaže, baš ga imate uza se, niš' ne košta, ne treba ni zahvaljivati... Zajamčeno će izostati uvid u, recimo, mrsku vam pedagošku dokumentaciju. Sutra ćete promijeniti taktiku i zadovoljiti mu (joj) potrebu za rečenim uvidom. Kad popunite rupe!

Iz navedenih je primjera razvidno kako je moguće prilagoditi postupke pri zadovoljavanju istih potreba u različitim osobnosti. Od jednog tražiš, drugom daješ!

Druga je stvar kad isti subjekti dolaze sa špotancijom za nešto što ste loše ili ste propustili učiniti. Tu sve teorije o različitosti, uvažavanju i prilagodbi pristupa padaju u vodu. Moj vam je savjet da sve priznate i sa širokim osmijehom obećate kako se navedeni slučaj neće ponoviti. Na osmijeh svi isto reagiraju!

